

vel gik til Bunds under Opløsningen, men dukkede op igjen efter denne.

Til samme Udvalg henvistes den fra Regeringen gennem Landstinget sendte mindre Skude, der kun havde én Mand om Bord, en Tvillingbroder til den tredje Følgesvend paa den private Skude.

Da Folkethingsudvalget i Begyndelsen af Marts havde taget Standpunkt til begge Lovforslagene, var det Flertallet klart, at „Kvinderne“ af alle Punkterne paa det private Lovforslag kunde vente den „blideste Bør“ i Landstinget, — naturligvis med Undtagelse af Tvillingbroderen til ham paa Regeringens „Skude“, hvilken ikke interesserede Folkethinget mere, end at denne „Skude“ allerede var stemplet som Dødssejler.

Da hændte det — bag Kulisserne — den 16de Marts, at man erfarede Indenrigsminister *Ingerslevs* hidtil næsten ubekjendte, ret velvillige Stemning imod „Kvinderne“, naar de kun vilde være saa beskedne at bære islandsk Dragt, — det vil sige: naar man vilde indskrænke Valgretten til ugifte og Enker med egen Husstand eller i selvstændig Stilling (Standpunktet i den islandske Lov af 12te Maj 1882).

Da Stemningen hos en Indenrigsminister, der tillige er Landstingsmand, maatte anses for et endnu paalideligere Landstings-Barometer end den hos de to Udvalgsmedlemmer af Folkethingets Højre, forandrede Udvalgets Flertal sin Stilling. Da det af forskellige Grunde maatte antage, at den private „Skude“ i ethvert Tilfælde vilde strandе i Landstinget, var det dog et Forsøg værdt, om „Kvinderne“ med den lille „Tvillingbroder“ som Kavalier ikke kunde reddes ved at bringes over paa Regeringens „Skude“ (det andet Lovforslag). Her sov den anden „Tvillingbroder“ allerede den evige Søvn; men han fra den private fik hans Klæder paa, og fulgte saaledes med „Kvinderne“ ind i Landstinget.

Derved opnaaedes tillige, at Folkethinget kom til at stemme over Kvindernes Valgret som et særligt Punkt, hvilket ikke havde været Tilfældet, i Fald de var forblevne om Bord paa den private „Skude“; thi denne ønskede Udvalgets Mindretal sendt til Bunds med „Mand og Mus“ (ogsaa „Kvinder“), og derfor var der ej en Gang stillet Ændringsforslag dertil. Det var den 21de Marts, at *Folkethinget med 51 Stemmer imod 16 vedtog Kvindernes kommunale Valgret*, som ved denne Afstemning blev sat ind paa Regeringsforslaget.